

Antwoord Isla-vragen uitgesteld

Van onze correspondent

WILLEMSTAD/DEN HAAG - De vraag of de Antilliaanse en Curaçaose overheid zich schuldig maken aan 'onbehoorlijk bestuur' door niet tegen de Isla op te treden, schuift staatssecretaris Ank Bijleveld van Koninkrijksrelaties als een hete aardappel voor zich uit.

Gisteren liet zij de Tweede Kamer per brief weten de schriftelijke vragen van GroenLinks, CDA, SP, VVD en PvdA niet te kunnen beantwoorden binnen de gestelde termijn. Reden: Haar werkbezoek van

Bijleveld laat zich nog niet uit over 'onbehoorlijk bestuur'

twee weken geleden aan Willemstad.

Bovendien, zo voert de bewindsvrouw aan, wil zij de uitkomsten van de besprekingen die zij tijdens dat bezoek over de raffinaderij heeft gevoerd in haar beantwoording verwerken.

Of het uitstel veel zal helpen, is nog maar de vraag. De verontwaardiging over de houding van zowel het Eilandbestuur als de regering ten aanzien van de Isla is bijna Kamerbreed.

De meeste fracties vinden het ongehoord dat de overheden zelfs met de steun van gerechtelijke uitspraken en rapporten van experts in de rug weigeren de bevolking in bescherming te

nemen tegen de aanhoudende normoverschrijdingen door de raffinaderij die volgens onafhankelijke bronnen jaarlijks tenminste aan 18 omwonenden het leven kost en vele honderden ziek maakt.

De Kamer richt de pijlen ook op Bijleveld van wie een steviger optreden wordt verlangd op grond van de waarborgfunctie zoals die in het Koninkrijksbestuur is verankerd. Die verplicht het ene Koninkrijksland in actie te komen als in het andere deel van het Koninkrijk sprake is van 'onbehoorlijk bestuur.'

Bij haar jongste bezoek aan Willemstad heeft Bijleveld de

Antilliaanse en Curaçaose overheid extra tijd gegund om iets te ondernemen tegen de uitstoot door de Isla. In de Haagse wandelingen is daarop al teleurgesteld gereageerd. De vragenstellers verwijten de staatssecretaris dat zij in de verdragingsstactiek van de Antillen trapt.

Op de achtergrond speelt nog een andere complicatie mee. Tot nu toe heeft alleen de VVD zich daarover helder uitgesproken maar een Kamermeerderheid zal niet zonder meer instemmen met een verkoop van de raffinaderij aan Venezuela zonder keiharde garanties dat per direct aan de internationale milieunormen wordt voldaan.

Ank Bijleveld

Door May Peters

WILLEMSTAD - Nino Gvetadze was zondag de 'artist' in Art in de bomvolle Belle Alliance van het Avila Beach Hotel.

Utrecht, de Domstad waar ik gewoond heb, voordat ik naar mijn 'salsamissie' in Puerto Rico vertrok. Op 9 december 1842 gaf de supervirtuoos Frans Liszt, met zijn uitdagende extravagante podiumgedrag zijn enige recital in het nieuwe Vredenburgtheater. Op het toppunt van de Liszt-gekte werd de in 1811 in Hongarije geboren wereldburger aanbeden door het Europese publiek, dames met broches met zijn portret, armbanden gemaakt van pianosnaren die hij brak etc. In diezelfde stad, in hetzelfde Vredenburg wordt eens in de drie jaar de finale gehouden van het Liszt Concours. Een vakjury selecteert (in respectievelijk New York, Shanghai en Utrecht) uit 64 pianisten afkomstig uit 23 landen, de drie finalisten. Deze worden beloond met een geldbedrag en tournees door de VS, Azië en Zuid Amerika. Eén van die drie finalisten van de achtste editie was tweede prijswinnares Nino Gvetadze uit Georgië. „Om Liszt goed over te kunnen brengen moet je als pianist een 'poëtische ziel' hebben en zijn karakter kennen”, aldus Leslie Howard, lid van de Artistieke commissie die het verplicht repertoire uitzoekt. Hoe was zijn karakter dan?

De vijfentwintigjarige pianiste zou me aan Franz Liszt voorstellen. Ze studeerde af aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag en op dit moment bij Jan Wijn aan het Conservatorium Amsterdam.

Wat een goede keuze, Chopin als opening op Curaçao! De componist die zoveel betekent voor de Antilliaanse klas-

'We zijn ook dol op Nino'

Nino Gvetadze maakte veel indruk op Curaçao.

FOTO ANTILLIAANS DAGBLAD

sieke muziek. Barcarolle Op.60. Meteen bij het pianissimo intro grijpt de linkerhand van Nino Gvetadze mijn ziel en zal me niet meer loslaten. Bij de modulatie naar mineur is het 160 man publiek doodstil. Waarna naar een slotfase toegespeeld wordt over de hele piano: Wagneriaans drama.

Terug bij de componist en piano idool Frans Liszt: De Ballade nr 2. De chromatische

zestienden figuren in de linkerhand creëren een dondersfeer wat uitmondt in een piano glasheldere rechterhand, die daarna als een waterval naar beneden stort en weer bij de donderwolkjes van het begin uitkomen. Poëtisch was het woord toch? Daarna het hoogtepunt, waar een daling in de rechterhand opvolgt, met het enige haperingetje dat ik hoorde. Maar het is alsof je van een

berg afvliegt en over een steentje rijdt... Met een superieure einde uit een reeks van kleine septiem akkoorden piano in de rechterhand. Het was Liszts' kroontjespen die als laatste noot een vragende none schreef en Nino Gvetadze die dat zo vertolkt dat het inderdaad 20 seconden doodstil is voordat het publiek beide musici bejubelt.

Ik moet zelf ook even beko-

men van zoveel emotie, wauw!

Ze vervolgt met totaal andere kost, de bewerkingen van Liszt van de Schubert Liederen, het timide 'Gretchen am Spinnrade' Het monotone spinnwiel krijgt met die 'jeu' van Liszt mee (en van haar zelf!) Ze vervolgt meteen met Ständchen von Shakespeare S55/8. Dezelfde cadans als in 'Greetje' met een werkelijk verfrissende rechterhand. Hark, hark, luister, naar een pianissimo eind. Hoe terecht Gvetadze prijswinnaar is op het Liszt concours blijkt uit haar vertolking van Widmung S 566 van de Liszt' bewerking van Robert Schumann. Dezelfde toewijding aan de muziek, waardoor we hier allebei zitten. Ik zie ineens troebel.

Met de Hongaarse Rhapsodie No 10 proef je de lente in het land van Liszt's jeugd. Je hoort de hoorn. De vogeltjes in de rechterhand met voorhouding. Een rustpunt met virtuoos opvullingen in de rechterhand. Na de erg moeilijke linkerhand weerspiegelt de Donau in de glissandi rechts. Bekend doch beslist komt de finale: dominant tonica. Twijfelt u nog aan het Slavische temperament van Liszt of Gvetadze zelf?

Sonata no 2 in D mineur Op. 4 Sergey Prokofiev 1891-1953. Een halve eeuw later, 50 jaar hetzelfde vernieuwing wat met hetzelfde gemak wordt gespeeld. Na een staande ovatie sluit directeur van het Liszt Concours Quinten Peelen het concert „De Jury was dol op Nino, iedereen was dol op Nino.” „Wij zijn ook dol op Nino”, onderstreept Avila eigenaar Nic Møller. Buiten raak ik in gesprek met een statige mevrouw op leeftijd: „Ik heb zelf geen dochter...Weet u, ik heb mijn collier afgedaan en het haar gegeven.”